

с ясниия си глас:

— Аз ще поведе народа! Аз ще заместя вуйчо!

Мъжете се сепнаха, изгледаха замислено най-младия потомък на двата славни рода, Мамарчовския и Раковалийския, задишаха тежко, обзети от дълбоко възмущение.

Руса мълчаливо прегърна детето, сякаш майчинското сърце още тогава бе трепнало в смъртно предчувствие за бурната съдба на сина си.

Юнаците загиваха, но юнашките родове не се свършваха.

Сава Раковски продължи делото на Георги Мамарчов. А след него други поеха знамето му и проляха кръвта си за безсмъртния блян: свободата на отечеството.